

[Horn.]

holdene er dør saadan, at vi kender nogenlunde hinanden, vi har et godt lokalt Kendskab til de Mennesker, der bor i Kommunen. Selvfølgelig kan der nu og da komme en ind, man skal iagttage lidt, før man helt har Sikkerhed for, hvordan han er, men normalt kender vi de Folk, det drejer sig om, og med den Ret, som Beskæftigelsesudvalget stadig væk har til at gribe ind, hvis det finder, der er noget, der ikke er rigtigt, mener jeg, at man har tilstrækkelig Kontrol og tilstrækkelig Sikkerhed fra det offentlige Side for, at der ikke foregaar Ting, som ikke er lovlige.

I alt Fald har man fra Arbejdernes Side følt dette som en Chikane Jeg ved meget vel, at man kan gøre den Betragtning gældende, som det ærede Medlem Hr. Sønderup gjorde gældende, at hvis det er i Orden, saa har man i og for sig ikke noget at beklage sig over — og det ærede Medlem Hr. Sønderup mente, at alle de Steder, hvor man beklagede sig, maatte der nok være noget galt. Det er nu en noget drastisk Slutning at drage, at det skulde være galt, fordi man føler sig generet, for de Mennesker, som af det offentlige eller deres Organisation faar paalagt et Hverv at røgte, gør det for mere end 99 pCt.s Vedkommende med en hæderlig Hensigt, og naar man saa kommer med saadanne Foranstaltninger og siger: vi stoler ikke rigtigt paa jer, I er vist ikke helt sikre, saa er det menneskeligt — og saadan vil Menneskene forhaabentlig altid være, ellers er der noget galt med deres Karaktertræk — at sige: naar I ikke engang tror, vi røgter det Hverv, naar I ikke engang tror, vi føler vort Ansvar, saa er vi utilfredse, saa maa vi føle os generet. Det er jo denne Chikane, der har været Tale om, som man vender sig imod fra Arbejdernes Side. Der er ingen Arbejderorganisationer, ingen Enkeltmedlemmer inden for Arbejdsløshedskasserne, som har noget imod, at man, hvis der er noget galt, skrider ind og faar det standset. Jeg tror, der er adskillige af det ærede Medlem Hr. Sønderups Meningsfæller Landet over, som deler den Opfattelse, at det, at der kommer to Biler paa samme Dag for at røgte samme Gerning, er en Overfloethed, som dette Land ikke har Raad til. De enkelte Tilfælde af Misbrug, man kan finde — det er ikke mange, det drejer sig om — staar ikke i noget rimeligt Forhold til de Omkostninger, der er ved hele dette dobbelte Kontrolapparat. Jeg tror tværtimod, at den Forenkling, som her finder Sted, og som faktisk er udgaet fra det praktiske

Liv, i høj Grad vil interessere Tillidsmændene og vække deres Ansvarsfølelse.

Det har glædet mig hver Gang, jeg har været rundt i Landet ved Fagforeningsmøder, at høre, hvordan Tillidsmændene siger til Medlemmerne: I maa være klar over, at en af de første Betingelser for, at vi kan gaa til Staten og sige, at vi maa have Støtte til at magte disse Opgaver og klare Omkostningerne i Arbejdsløshedskassen, er, at vi har vore egne Sager i Orden; man maa ikke fra anden Side kunne komme og sige, at der laves dette, og der laves hint, for saa staar vi svagt — vi skal have vore egne Forhold i Orden. Og naar disse Ændringer gennemføres, saa faar disse Tillidsmænd yderligere Lejlighed til at understrege dette over for Medlemmerne, og jeg tror, de vil føle deres Ansvar dobbelt stærkt og sige: Nu faar vi et yderligere Ansvar lagt paa os, og det maa Medlemmerne hjælpe os til at bære. Derfor kan jeg paa vort Partis Vegne tilsige vor fulde Tilslutning til de her foreslaaede Ændringer, som vi mener er baade rimelige og hensigtsmæssige. Det vil være økonomisk uforsvarligt ikke at foretage denne Forenkling, naar det har vist sig, som Tilfældet er, at man har alt for store Omkostninger ved hele den Historie.

De andre Ændringer, der er foreslaaet i § 1, er af mere neutral Karakter, og dem kan vi ogsaa give vor Tilslutning. Den Ligestilling, der iværksættes mellem alle Kasserne Medlemmer, naar man ophæver dette sorte Stempel, som man hidtil har sat paa de unge, synes jeg, alle Danske maa være interesseret i. Man maa nu stryge alt det, der har med den Særlovgivning at gøre, som vi har fra Krigsaarene. Vi er en fri Nation; lad os saa ogsaa ved at give Tilslutning til dette Forslag vise, at det ikke blot er noget, vi siger, men at vi virkelig er en fri Nation, som regner et Menneske for et Menneske, hvad enten han er under 30 Aar, gift eller ikke gift. Vi kan ikke være bekendt som Kulturnation at opretholde saadanne Bestemmelser.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget.

Thestrup: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg sige et Par Ord om det foreliggende Lovforslag. Det forekommer os tiltalende, hver Gang man i Administrationen forenkler eller simplificerer, og det gælder ogsaa Kontrolforanstaltninger, men Forudsæt-